

Udtalelse om forslaget til Rådets forordning (EØF) om afskaffelse af kontrol ved medlemsstaternes grænser i forbindelse med transport ad landevej og indre vandveje⁽¹⁾

(89/C 194/10)

Rådet for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 16. januar 1989 under henvisning til EØF-traktatens artikel 75 at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's sektion for transport og kommunikation, som udpegede B. Pronk til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 10. maj 1989.

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 266. plenarforsamling af 31. maj og 1. juni 1989, mødet den 1. juni, med to stemmer hverken for eller imod, følgende udtalelse.

1. Indledning

1.1. ØSU godkender Kommissionens forslag, som er et — omend beskedent — bidrag til gennemførelsen af det indre marked. ØSU forstår, hvorfor Kommissionen trods denne forordnings begrænsede rækkevidde har besluttet sig for dette juridiske instrument frem for et direktiv.

Den foreslåede forordning følger sig til det sæt af foranstaltninger, som allerede bebudedes med Kommissionens hvidbog af juni 1985. Forslaget kan endvidere betragtes som værende en logisk konsekvens af Fællesakten og ligger i forlængelse af Rådets beslutning om afskaffelse af formaliteter og kontrol ved grænserne. For så vidt angår Fællesakten, finder ØSU det berettiget, når Kommissionen i pkt. 2 i begrundelsen henviser til artikel 8A, hvori det hedder:

»... det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat.«

ØSU finder det nødvendigt, at man til punkt og prikke henholder sig til Rådets beslutning, således at EF's interne grænser ved udgangen af 1992 ikke længere udgør en konkret hindring for transport af personer og varer over grænserne.

2. Generelle bemærkninger

2.1. Forordningen er baseret på artikel 75, stk. 1, litra c) i Traktaten. Kommissionens forslag har som allerede nævnt kun begrænset rækkevidde. Det drejer sig i hovedsagen om fra 1990 at få fjernet al kontrol ved EF's indre grænser, som har at gøre med gennemførelsen af transportmarkedet og vejsikkerhed, hvad enten det drejer sig om vejtransport eller sejlads ad indre vandveje. Der tænkes specielt på kontrol af førerbevis og forsikringspapirer. I henhold til forordningen skal det endog være forbudt at gennemføre denne form for kontrol ved de indre grænser.

Forslagets betydning vil, efter ØSU's opfattelse, nok i højere grad ligge i den symbolske værdi for EF-borgerne end i en eventuel positiv effekt på ventetiderne ved grænserne. ØSU minder om, at netop denne symbolske værdi af fjernelsen af hindringerne ved grænserne — ud over de politiske og økonomiske overvejelser — spillede en afgørende rolle ved undertegnelsen af Traktaten i 1957. Også i dag bør idéen om »Borgernes Europa« træde kraftigere frem, når der fastlægges en politik. Set i lyset heraf ser ØSU sig foranlediget til over for Kommissionen at påpege, at denne også må se på de øvrige former for kontrol, som stadig gennemføres ved grænserne — såsom veterinær og fytosanitær kontrol. Med hensyn til indlandssejladsen kan man ligeledes i denne sammenhæng nævne de toldformaliteter, der skal opfyldes ved betaling af den kaution, som skal stilles ved import af gasoil i visse medlemsstater.

ØSU skal på baggrund af det ovenfor fremførte og i forlængelse af sin udtalelse af 1986⁽²⁾ benytte forslaget til Rådets forordning som en anledning til at understrege, at alle restriktioner for samhandel og transport må fjernes i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked. Efter ØSU's opfattelse falder kontrol ved grænserne ind under disse restriktioner. Så længe man ikke afskaffer de øvrige kontrolforanstaltninger ved grænserne, vil den her foreslåede forordning stort set ingen virkninger få, og ØSU har sine tvivl med hensyn til den gennemslagskraft, forslaget vil få, når det drejer sig om fjernelse af grænsekontrollen inden udgangen af 1992.

2.2. Der er også en anden bemærkning at fremføre i denne sammenhæng. Det drejer sig om forslagens beskæftigelsesmæssige følger for de ansatte i toldvæsenet, for speditørerne og for grænsepolitiet. Specielt medlemsstaternes toldvæsener beskæftiger et meget stort antal tjenestemænd. Dette personale varetager kontrolopgaver, som delvis falder bort, når medlemsstaterne har vedtaget forordningen. Problemet alvor vil komme endnu tydeligere frem, når den totale virkeliggørelse af

⁽¹⁾ EFT nr. C 58 af 7. 3. 1989, s. 7.

⁽²⁾ Udtalelse om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 83/643/EØF om forenkling af fysisk kontrol og administrative formaliteter i forbindelse med godstransport mellem medlemsstaterne (EFT nr. C 101 af 28. 4. 1986, s. 5).

»et område uden indre grænser«, hvorom der tales i Fællesaktens artikel 8A, bliver en kendsgerning.

ØSU mener, at det vil være hensigtsmæssigt allerede nu at forberede sig på de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af denne forordnings gennemførelse. For at imødegå de beskæftigelsesmæssige problemer for toldpersonale, som ikke kan overflyttes til anden tjeneste, og for de øvrige berørte personer, bør der udarbejdes en genbeskæftigelsesplan i samarbejde med alle de berørte parter. ØSU tænker i den forbindelse navnlig på omskolings- og videreuddannelsesforanstaltninger, som medlemsstaterne vil kunne opnå støtte til gennem Den Europæiske Socialfond.

2.3. For det tredje ønsker ØSU at henlede opmærksomheden på, at der på EF's område foretages gentagne stikprøvekontroller. Hvis den kontrol, der tilsigtes med forslaget til forordning, ikke længere skal foretages ved de indre grænser, vil ØSU anbefale, at der ved den første stikprøvekontrol udstedes en »attest«. Dermed vil man undgå gentagne kontroller af gods og personer. Endvidere vil man undgå, at transportvirksomhederne fremover skal bære de omkostninger, som er forbundet med forsinkelser ved EF's interne grænser.

2.4. Endelig rejser ØSU spørgsmålet, hvorledes man efter vedtagelsen af denne forordning vil gennemføre kontrollen med køre- og hviletider i vejgodstransporten og personbefordringen fra 1992. ØSU er bange for, at nedlæggelsen af de eksisterende grænsekontrolsteder vil få nogle uønskede følgevirkninger med hensyn til overholdelsen af køre- og hviletider — og specielt sådanne, som vil kunne forvride den indbyrdes konkurrence mellem transportvirksomhederne. ØSU mener, at man bør ofre dette problem den fornødne opmærksomhed, og henstiller, at der sker en kraftig forøgelse af procenttallet af de kontroller, som skal finde sted på virksomhedernes område i henhold til direktiv 88/599/EØF af 23. november 1988⁽¹⁾ om standardkontrolpro-

cedurer for gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 3820/85 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport og af forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport.

3. Særlige bemærkninger

3.1. Ad artikel 1

ØSU så gerne oplyst, hvilke eventuelle følgevirkninger denne artikel vil få, hvis en offentligt ansat tjenestemand ved et tilfælde konstaterer en lovovertrædelse ved en af EF's tidligere indre grænser. ØSU mener, dette vil kunne give anledning til juridiske problemer.

3.2. Ad artikel 2

ØSU mener, at der ved fastlæggelse af en definition på »grænse« i denne forordning bør lægges særlig vægt på kontrol af borgere fra tredjelande, specielt for at sikre, at medlemsstaternes og EF's lovgivning efterleves.

3.3. Ad artikel 3

Kontrol, som bygger på EF's eller medlemslandenes regler inden for transport ad landevej og indre vandveje, vil under alle omstændigheder fortsat være påkrævet, men vil i kraft af denne forordning ikke længere finde sted ved EF's indre grænser.

3.4. Ad artikel 4

ØSU mener, at det vil være meget vanskeligt at sikre, at denne forordning kan træde i kraft den 1. januar 1990.

(¹) EFT nr. L 325 af 29. 11. 1988.

Bryssel, den 1. juni 1989.

Alberto MASPRONE

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg